

AŠTUNTOKŲ MINIATIŪRŲ PUOKŠTĖ LIETUVAI VASARIO 16–OSIOS PROGA

Geltona, žalia, raudona – daugumai žmonių tai tik paprastos spalvos. Kitiems tai jų šalies spalvos, kurias mato labai dažnai.

Geltona man primena vasarą, saulę, šilumą, atostogas. Kur pažiūriu, ten matau geltoną spalvą. Net savo kambaryje matau šešis geltonus daiktus. Žalia man primena medžius, žolę, augalus, pavasarį. Ši spalva man primena pavasarį, nes tada atgyja visas pasaulis. Dingsta baltas sniegas ir pradeda augti žalia žolė. Aukštyn stiebiasi augalai ir medžiai. Be žalios spalvos pasaulis būtų labai keistas ir nespalvingas. Galiausiai raudona – tai mano mėgstamiausia spalva. Į ją žiūrėdamas matau ugnį, meilę, kraują.

Geltona, žalia, raudona – šios spalvos man labai gražios ir primena labai daug dalykų. Svarbiausias iš jų – Lietuvos vėliava.

Herkus

Geltona, žalia, raudona – kitiems žmonėms tai tik spalvos, bet mums tai Lietuvos vėliava.

Geltona man primena vasarą, saulę ir visas gražias gėles. Žalia tai gamta, medžiai, žolė ir apskritai augalija. Dar primena pavasarį, nes tada atgimsta visa gamta. Raudona man mena meilę, aistrą ir kraują, kurį kariai išliejo, kad mes galėtume gyventi ramiai ir saugiai.

Geltona, žalia, raudona – šios spalvos primena Lietuvos vėliavą ir viską, kas susiję su mūsų šalimi.

Girius

Žalia... Geltona... Raudona... Žmogaus gyvenimas visą laiką yra apsuptas įvairiausių spalvų, kurios veikia mūsų psichiką bei dvasinę būklę.

Geltona, žalia ir raudona yra mūsų valstybei svarbios spalvos, nes jos – tai Lietuvos vėliava. Kiekviena iš šių spalvų turi savo reikšmę ir istoriją: geltona spalva simbolizuoja saulę, žalia – derlingus laukus ir miškus, na, o raudona – už laisvę išlietą mūsų protėvių kraują. Tačiau šios spalvos gali simbolizuoti ir ką kita mūsų gyvenime. Raudona – tai veiksmo, energijos ir aistros spalva, žalia – tai pavasario spalva, kai viskas gamtoje sužaliuoja, iš naujo atgimsta, geltona – tai intelektualumo ir išminties spalva.

Manau, kad spalvos žmonėms suteiks skirtingų emocijų, nes kiekvienas iš mūsų turime kitokius prisiminimus.

Arnoldas

Geltona spalva reiškia Lietuvos dangų nušviečiančią saulę, žalia spalva – derlingus laukus ir miškus, raudona – už laisvę pralietą kraują. Šios trys spalvos reiškia man labai daug, vienos primena, kokia graži mūsų Lietuvos gamta ir gera joje gyventi, kita – didvyrius, kurie iškovojo mums laisvę. Kiekvieną Vasario šešioliktosios dieną, mes giedame nuostabų Vinco Kudirkos Lietuvai parašytą himną. Lietuvos herbas man taip pat labai gražus. Jame vaizduojamas šarvuotas raitelis su kalaviju ir skydu – Vytis, beje, vienas seniausių herbų Europoje.

Galima didžiulis ir džiaugtis, kad turime tokią valstybę.

Matas

Geltona – tai laimės ir džiaugsmo spalva.

Geltona – tai mūsų pasaulio šviesa.

Geltona – tai didžiulė žvaigždė danguje, apšviečianti viską, ką matome čia.

Mūsų valstybės vėliavoje esanti geltona spalva simbolizuoja Lietuvos dangų nušviečiančią Saulę.

Man geltona yra šypsena, šeimos, draugų ir netgi nepažįstamų žmonių.

Ši spalva man reiškia gerus prisiminimus, šiltas akimirkas, kad ir kokios ilgos ar trumpos jos būtų.

Kasmetinės vasaros atostogos Palangoje su šeima, gimtadieniai ir net paprastos dienos mokykloje su draugais.

Galbūt dėl to žmonėms ji taip patinka. Ji primena, kad gyvenime yra daug nuostabių dalykų.

Geltona – tai vilties teikianti spalva.

Deimantė

Viltis – tai mažas šansas, kurį bandoma panaudoti atsidūrus sudėtingoje situacijoje. Žmonės viltį lygina su koku dideliu pasiekimu, dideliu darbu arba svajone. Pavyzdžiui, lietuviai turėjo viltį kovoti ir būti laisvi, nors buvo okupuoti SSRS, buvo labai sunku tą viltį iškovoti, bet geresnis gyvenimas kitoms kartoms, laisvės noras ir tikros Lietuvos piliečių dvasia leido mums pasiekti laisvę Lietuvai ir kas seniau buvo mūsų: ir gimtoji žemė, ir miškai, ir keliai, ir kalba. Žmonės tikėjo ir vylėsi, kad mes vėl būsime laisvi, laimingi.

Būsime dėkingi tiems, kas kovojo už mūsų ateitį.

Nojus

Balta – tai spalva, kuri techniškai neturi jokio atspalvio.

Balta man yra viena iš mėgstamiausių spalvų. Ji man asocijuojasi su nuostabiu metų laiku – žiema. Man patinka eiti gatve ir matyti, kaip iš dangaus krenta mažos, pūkuotos ir minkštos snaigės. Patinka stebėti, kaip medžiai, namai ir gatvės būna pasidengę baltu pūkuotu sniego sluoksniu. Balta spalva stebuklingai pakeičia pilkas, niūrias ir rudeniškas miesto gatves į baltą stebuklingą miestą. Kaip stebukladarė burtininkė, kuri pakeičia Pelenę princese.

Balta – tai daranti stebuklus, skleidžianti šviesą ir kelianti džiaugsmą spalva.

Marius

Raudona – tai gyvybė. Raudonais ir rausvais potėpiais pasidabinęs dangus simbolizuoja naujos dienos pradžią; ta pati diena baigiasi raudona saule, besislepiančia už horizonto. Raudonas yra kraujas, kuris teka žmogaus venomis. Raudonas yra kontrolinio darbo lapas, kai pramiegojai pamoką ar dvi. Raudoni yra skruostai, kai įpusėjus nakčiai su draugais ir ašaromis akyse juokiesi iš beprasmių menkniekių. Raudonas yra kilimas, kai pasieki karjeros aukštumas. Raudona – tai šiluma, kurią jauti apsuptas mylimų žmonių. Raudona – tai ugnis, kūrenanti gyvenimą. Tai aistra, pyktis, azartas, baimė, džiugesys. Raudona – tai spalva, kurią matai, išskvepiant paskutinį atodūšį. Teks tikėtis, kad niekas neapsiregs raudonai į tavo laidotuves.

Raudona – tai gyvenimo spalva. Be raudonos – tai tik beprasmis egzistavimas.

Aleksandra

Balta tai krintantis sniegas ant žemės.

Balta tai užsnigtas takas.

Balta tai dideli sniego pusnynai.

Balta tai zuikis, šokinėjantis per pusnynus.

Balti tai apsnigti didieji ažuolai.

Balta tai težaidžiantys vaikai sniege.

Balta tai nuostabioji žiema, tai laikas, kai galima pabėgioti po didelius sniego pusnynus ir pažaisti sniego karą.

Robertas

Balta – tai spalva, sudaryta iš visų spektro spalvų.

Balta – tai akinanti šviesa.

Balta yra nekaltybės, doros spalva.

Balta yra švara, švelnūs kvapai ir sekmadienio rytai.

Balta yra debesys, angelai, taika, gyvybė, rojus.

Balta taip pat yra šaltis, tuštuma ir silpnybė.

Balta yra juodos priešingybė.

Juoda – tai šviesos nebuvimas.

Juoda – tai aklagatvis.

Juoda – tai tamsa, blogis.

Juoda yra mirtis.

Juoda turi ir kitą pusę, tai galia, prestižas, rafinuotumas, komfortas.

Balta ir juoda yra kraštutinumai.

Balta – tai paprastumas, viso pradžia.

Juoda – naktis ir nežinomybė, viso pabaiga.

Kamilė

Raudona tai viena iš trijų pagrindinių spalvų, kuri yra gyvybinga ir ryški, bei mano mėgstamiausia.

Kūdikių pirma matoma spalva yra raudona.

Raudona spalva labiausiai atkreipia žmogaus dėmesį.

Ištiesų buliai nei mėgsta, nei nemėgsta raudonos spalvos, jiems ji nelabai rūpi, o per koridą buliai puola audeklą, nes juos suerzina du dalykai: pats matadoras ir audeklo judėjimas.

Kosmetologai raudona lempa gydo spuogus.

Raudonos spalvos mėgėjai paprastai būna veiklūs, energingi, drąsūs, optimistiški, nevengia rizikos, tačiau kartais kerštingi ar ūmūs. Nemėgstantys šios spalvos – ramūs, taikūs, malonūs.

Arijus

Balta – tai spalva, kurią matai kiekvieną dieną namuose, lauke, mokykloje, parduotuvėje. Balta spalva, kaip šaltas žiemos rytas, išeinant pavedžioti šunį. Balta spalva tai tirpstantis sniego senis, kurį pastatai išėjęs į lauką su šeima. Baltą spalvą matai, kai vasarą išbėgi į lauką ir atsigulęs ant žolės pažiūri į dangų ir matai debesis, plaukiančius mėlynu dangumi lyg gulbės plauktu upeliu. Tai balti augantys jazminai, pasodinti močiutės dirvoje. Balta tai kiekvienas knygos lapas su įvairiausiomis istorijomis, kurias kiekvieną vakarą skaitai su šeima. Balta spalva asocijuojasi su gėriu, šviesa.

Baltą spalvą žmonėms gali būti labai svarbi kaip mamos pirktos kojinių naujagimiui, iškritęs pirmasis dantukas, mylimojo žmogaus padovanotos gėlės, žmogaus augintinis.

Gabrielė

Raudona – tai spalva, kurią matome kasdien aplink mus. Tai spalva, kuri sukelia daug asociacijų. Pirmą mintis – kraujas.

Esu lašas. Biformis, paprastas lašas. Kaip ir kiti lašai. Bet... kraujo lašas. Norėčiau susirasti draugų, bet kai pas kažką pasirodau, jie verkia. Turbūt todėl, kad pasirodau kai jiems skauda? Aš irgi nemėgstu skausmo, manau, kad visiems tai nepatinka. Jaučiuosi dėlto kaltas. Bet... aš galiu suteikti vilties ir tikėjimo. Aš galiu būti pasirinkimas tarp gyvybės ir mirties.

Raudona – kraujas, braškiniai ledai ar švelnus tavo megztukas. Tai šilta, šalta, skausminga ir švelnu kartu.

Vita

Juoda – achromatinė spalva/ atspalvis arba kūnas, neatspindintis matomos šviesos. Mano nuomone, dauguma išgirdę žodį „juoda“ iš karto pagalvoja apie spalvą, apie tamsą, baimę, nuodėmę, naktį, blogį ar mirtį. Man juoda spalva yra jaukumas, šiluma, ramybė, tylą, paslaptis, elegancija... Juoda man primena lietingą vasaros dieną, ateinančius tamsius, lietaus pilnus debesis, kurie netrukus pasiglemžia tokių skaistų dangų, kad, pakėlus į jį akis, jos iš karto prisimerkia... visi draugai nuskuodžia namo, o tu pasilieki viena, girdi lietaus lašus nusileidžiant ant žemės... jautiesi laiminga. Jauti, kaip tavo plaukai bei drabužiai iš lėto drėksta, atmosfera po truputį vėsta... jautiesi gyva.

Juoda spalva leidžia pajusti.

Gabrielė

Laukimas – tai nenumaldomas noras pasukti laiką į priekį.

Laukimas – tai nesibaigianti mintis apie tą vieną nutikimą, kuris, deja, dar nenutiko.

Laukimas – tai permaštymas galimybių.

Laukimas – tai svajonės apie anticipaciją.

Laukimas – tai savitas tikėjimas.

Laukimas – tai troškimas atsidurti ateities akimirkoj.

Laukimas – tai gausybė lūkesčių, vilčių.

Laukimas – tai ateities planų kurpimas galvoje.

Laukimas – tai nesustabdoma jėga.

Laukimas – tai jaudulys savotiškas.

Laukimas – tai būsimojo laiko ilgesys.

Laukimas – tai nenusipėjamas drugelis pilve.

Laukimas – tai ypatingas jausmas toks, nors negalėčiau aš įvardinti, kuo taip skirias nuo kitų.

Emilija

Aš šio krūvio pakelti nebegaliu. Lyja. Aš išlekiu pro duris ir krentu ant drėgnos, švelnios žolės. Aš paskėstu mintyse ir galvoju sau. Tiktai sau. Niekam kitam. Man. Galvoju apie save. Nesirūpinu, ką apie mane mąstys kiti, nepergalvoju, ką apie mane pasakys. Toje akimirkoje esu tik aš ir lietus. Lietus ir aš. Aplinkui nė sielos nematyt, negirdėt. „Tegu ši akimirka tęsiasi amžinybę“, – mąstau sau. „Man čia patinka. Nėra komentarų, nėra gerai ar blogai, nėra per mažai ar per daug. Nėra gražu ar pasibjaurėtina. Esu tik aš.“ *Rusnė*

Akimirka – tai ilgiausia, trumpiausia ir lengviausiai pažeidžiama visko dalis.

Akimirka gali atspindėti žmogų ir jo sielą. Niekada negali žinoti kada viskas pasibaigs ir tave užgrius nelaimės.

Akimirka yra kaip kortų namelis. Pirmas pasitaikęs piktas žmogus gali viską sugriauti su silpnu vėjeliu ar prilietimu.

Akimirka. Laiko tarpas per kurį gali viskas pasikeisti. Per vieną trumpą akimirką tavo artimo žmogaus gali nebelikti. Draugystė irgi gali sugriūti per vieną gležną akimirką.

Akimirka gali atnešti didžiulę audrą į vandenyną. Bet taip pat ir ją pradanginti.

Akimirka yra silpniausias, bet stipriausias dalykas pasaulyje. Taigi su jomis reikia žaisti atsargiai. Bet kuri iš jų gali būtų paskutinė.

Augustė Jorė

Rytas – tai auštančios naujos dienos, kupinos naujų iššūkių, pradžia. Žmogui – tai yra kaip atskaitos taškas, kaip naujas dar neskaitytas knygos puslapis ar tuščias baltas lapas, kurį jis yra pasirengęs nuspalvinti įvairiomis nuotaikų ir patyrimų spalvomis.

Gamta rytą pasitinka anksčiau nei žmogus. Pirmuosius brėkstančio ryto spindulius pasveikina paukščiai. Ir švelniais rausvo aukso atspalviais pradeda tapyti auštančios dienos paveikslą. Prabudęs supranti, kad praėjusios dienos nuovargio ir problemų neliko, jos pasiliko vakar dienoje ar toje tamsoje, kurią išsklaidė ryto šviesa. O su kiekviena valanda kylantis bundančio miesto triukšmas palieka dienos paveiksle vis ryškesnių spalvų.

Rytas apdovanoja mus nuotaika, kurią nešamės į dieną, ir taip pasirenkame spalvą mūsų dienos paveikslui. Be ryto mūsų likusi diena būtų kitokia kaip be nuotaikos.

Rytas yra ypatingas – visko pradžia: jausmų, minčių emocijų, planų ir pasiryžimų.

Matas

Laikas – labai suktas dalykas.

Jo – atrodo turime labai mažai, bet jei viską susiplanuojame laiko tarsi padaugėja. Kartais jis atrodo tarsi dingsta. Geromis akimirkomis laikas prabėga labai greitai, o liūdnomis, niūriomis ar sunkiomis – labai lėtai. Kai ko nors labai laukiame laikas atrodo slenka „vėžlio greičiu“, o kai labai nelaukiame – pralekia tarytum vėjas. Taip pat laikas yra labai brangus. Turime žinoti, ko norime, ir savo laiką paskirti tik svarbiems dalykams.

Reikia mokėti atsirinkti kas svarbu, o kas ne, kad vėliau nereiktų gailėtis ir sakyti, kad iššvaistėme savo laiką.

Sibilė

Laikas – tai viena iš pagrindinių materijos formų, tai visatos bei mūsų pradžia. Be jo mes nesuprastumėme daug dalykų, neįvyktų daug dalykų, o gal išviso neegzistuosime. Laiko neatsuksime atgal, nes tai galėtų sugadinti patį jį. Taip pat jo nepakeistume niekuo kitu, nes tai užbaigtų visatos ir mūsų egzistavimą. Laikas kaip žmogus, kuris kartais krečia šunybes, kartais mums viską gadina, o kartais labai padeda. Laikas sukelia daug skirtingų situacijų. Daug kur girdėjau, kad niekur nenusipirksi laiko už jokių pinigų, tad aš supratau, kad laiko negalima švaistyti, nes jo mes nebeatgausime.

Kartais aš gailiuosi dėl kai kurių dalykų ir noriu atsukti laiką atgal, bet tai neįmanoma.

Nedas

Akimirka – tai išskirtinis laiko tarpas, trunkantis nuo kelių sekundžių iki keleto minučių. Akimirkos išsiskiria tuo, kad mes jas dažniausiai labai gerai prisimename. Jausmai akimirkų metu būna stipresni nei visada.

Štai skaitau knygą, tenai parašyta: „Tai buvo nuostabiausia akimirka mano gyvenime.“ Aš susimąsčiau, o kokios buvo mano nuostabiausios akimirkos. Turbūt tada, kai su draugėmis keitėmės kalėdinėmis dovanomis. Sėdime trise: aš, sesė ir draugė, pakuojame dovanas. Aš gavau tai, apie ką visada svajojau, pakabuką su savo gimimo metais. Jaučiausi nuostabiai. Tai tikrai buvo viena iš nuostabiausių akimirkų mano gyvenime.

Akimirkos – be jų dauguma emocijų truktų per ilgai ir nebūtų taip malonu jas jausti.

Aistė

Viltis – tai vylimasis, kad kažkas atsitiks.

Viltis – tai galvojimas ir laukimas, kad tas kažkas bus geras ir šviesus.

Viltis – tai lūkesčiai iš žmonių, ateities ir pasaulio.

Viltis – tai tarsi liepsnelė, uždeganti tamsų kambarį.

Viltis – tai, kas veda mus link tikslų ir svajonių.

Viltis – tai, ko mes bandome neprarasti tamsiuose laikuose.

Viltis – tai kelias link laisvės ir šilumos.

Viltis – tai pasitikėjimas.

Vilties reikia neprarasti, nes tik ji veda pirmyn ir išlaiko mus kelyje.

Viltis – tai tikėjimas, kad išsipildys tai, ko norime.

Viltis – tai tarsi mūsų gyvenimo pakeleivis.

Viltė

Viltis – tai žmogaus vylimasis, kad įvyks kas laukiama, gera. Taip pat tai yra labai prasmingas žmogaus gyvenimo dalykas. Pavyzdžiui, rašytojas Hermanas Hesė kalbėdamas apie viltį leido suprasti, kad viltis yra laimės pradai. Nors liaudies išmintis ir byloja: „Viltis – kvailių motina“, daugelis žmonių, patekę į nepalankią ir, atrodo, be išeities situaciją, vis tiek viliasi geriausio. Daugeliui žmonių viltis padeda siekti geresnio gyvenimo, lengviau išgyventi skausmą bei sielvartą. Žmogus viltį savo gyvenime laiko šviesuliu, kuris išryškėja tada, kai žmogaus gyvenime tamsu ir labai sunku.

Kitą variantą, Viltis – yra tikėjimas, kad viskas bus gerai.

Lukas

Viltis – tai troškimas ir tikėjimas, kad išsipildys ar įvyks tai, ko laukiama. Aš esu viltis, žmonija mano, kad aš viena įgyvendinsiu jų tikslus, bet jie klysta, aš žmones galiu tik palaikyti, nors kaip ir norėčiau jiems padėti, aš negaliu, nes aš esu tik mažas balselis žmoguje, kuris žmonijai suteikia optimizmo.

Jeigu žmogui pavyksta įgyvendinti savo tikslus, aš kartu su tuo žmogumi, pasileidžiu į laimės ir džiaugsmo šalį. Tačiau kartais kai kurie žiūri į mane, kaip į pagrindinę jų išeitį, ir paleidžia savo gyvenimo vadeles iš rankų. Kai žmonijai kas nors nepavyksta, aš juos toliau skatinu bandyti ir judėti toliau, deja, ne visada ir man pavyksta.

Viltis – optimistinė proto būseną. Gyvenimas be vilties yra kaip gėlių laukas be pačių gėlių, kaip aukštas, didelis medis be lapų.

Rugilė

Laikas – tai močiutės laikrodžio tiksėjimas, kuris neleidžia miegoti, nes kiekviena sekundė skamba ilgiau už praeitą.

Laikas – tai saugumo jausmas, nes tu žinai, kaip apibūdinti amžinybę.

Laikas – tai ramumas, nes žinai, kad kada nors diena pasibaigs, mokslo metai pasibaigs.

Laikas – tai jaudulys, nes tu žinai, kad kažkas gero ateis.

Laikas – tai milijonas realybių, kurios visos vyksta vienu metu.

Laikas – tai žinojimas, kad tu ir viskas apie tave keičiasi ir tu negali to nei pagreitinti, nei pristabdyti.

Laikas – tai savotiškas suvokimas, kad galiausiai viskas turi pabaigą.

Laikas – tai dalykas, kuris iš viso neegzistuoja, bet mes turėjome jam duoti pavadinimą, kad mums būtų lengviau gyventi.

Galiausiai, laikas yra tiesiog, kiek kartų žemė apsisuka aplink savo ašį ir saulę.

Meda Sofija

Sekundė – tai laiko matavimo vienetas. Ji – trumputė trukmė, kuri tęsiasi tik akimirka. Sekundė žmogaus gyvenime yra labai mažas laiko tarpas, tačiau labai reikšmingas. Kartais šis mirksnis žmogaus gyvenimo momente gali nulemti viską. Kartais sekundė būna tokia didelė, kad ją reikia padalinti iš šimto ar tūkstančio, kai, pavyzdžiui, olimpiadoje reikia nuspręsti, kuris sportininkas pirmasis kirto finišo liniją. Kiekviena sekundė kaip ir žmogus vis kitokia, ji niekada nebegrįš atgal. Susitikus su draugais, sekundė būna pernelyg trumpa, tačiau, jei sėdėtum ant žarijų, ji būtų labai ilga.

Sekundė – tai akimirka, kuri atrodo tokia trumpa, tačiau ji talpina tiek daug lemtingų sprendimų, pokyčių, likimų, jog supranti, kad per vieną sekundę gali nutikti tiek daug visko...

Simonas

Jaudulys – tai žmogaus patiriamas jausmas.

Jaudulys – tai akimirkos prieš gimtadienį.

Jaudulys – tai pirmasis skrydis lėktuvu.

Jaudulys – tai žvilgsnis pro langą prieš audrą.

Jaudulys – tai pirma diena naujoje mokykloje.

Jaudulys – tai momentas, kai gulį ant operacinio stalo.

Jaudulys – kaip atrodysi per pirmąjį pasimatymą.

Jaudulys – bars tėvai ar ne, pavėlavus namo.

Jaudulys – tai bemiegė naktis prieš rytdienos kontrolinį.

Jaudulys – tai palaikymo komandos šūksniai prieš varžybas.

Jaudulys – tai jausmas, kai Kalėdų rytą leki pažiūrėti, kas padėta po eglute.

Jaudulys, kai važiuoji pasiimt naujo augintinio, kurį matei tik nuotraukose.

Jaudulys, kai oro uoste lauki grįžtančių artimųjų.

Gautos gimtadienio dovanos, žvilgsnis pro kylančio lėktuvo langą, pirmi saulės spinduliai pasibaigus audrai, nauji klasės draugai, gautas teigiamas rezultatas po operacijos, vaikinio šypsena pamačius mane raudona suknele, gauti „velniai“ grįžus namo, netikėtai gautas dešimtukas iš kontrolinio, auksinė pirmos vietos taurė aukštai ant lentynos, kalėdinė dovana, kurios nesitikėjai, artimųjų džiaugsmo ašaros akyse, naujo augintinio švelnaus kailiuko prisilietimas prie veido... tai yra jaudulys.

Emma

Nerimas – tai susirūpinimo, neramumo jausmas, kurį dažniausiai sukelia baimė. Nerimą jaučiame visi, nesvarbu dėl kokios priežasties. Ar tai būtų vėlavimas į susitikimą, į mokyklą ar darbą, ar netgi paprastas pokalbis su kitu žmogumi. Bet kas gali sukelti nerimą. Man nerimas retai dingsta. Niekad negali žinoti, kas bus ateityje, tai man kelia nerimą. Nežinojimas. Spėlionės. Kiti žmonės. Be kitų žmonių nerimo neliktų, bet ar tikrai mums jo nereikia? Gal ir taip. Nerimas nėra malonus jausmas. Tai savotiška kančia, kuri nesibaigs tau to panorėjus. Nerimas kiek panašus į klatingą priešą filmuose. Niekad nežinai, kada jis pasirodys, ką jis planuoja. Nežinia – nerimo ginklas. Kaip ir piktadariai filmuose. Jie yra ginkluoti ir negali žinoti, kada ginklus ištrauks. Nerimas mane pakerta. Greitai ir lengvai. Aš nesu geras filmo herojus, bet kas nors kitas tikrai yra.

Nerimas – tai mano gyvenimo filmo blogiukas. Jis puola. Reikia gintis, tačiau ar visada lemta laimėti gėriui? Ne, gyvenimas nėra filmukas vaikams. Gyvenime ne visada laimi gėris. Ši minutė skirta blogiui.

Saulė

Viltis – tai švieselė tamsoje, kurios tu sieki.

Viltis – tai jausmas, kuris duoda tau stiprybės nepasiduoti.

Viltis – tai ta dalelė tavyje, kuri slepia nerimą, liūdesį, skausmą.

Viltis, kai tikiesi ištaisyti savo klaidas ir gražinti viską į savo vietas.

Viltis – tai tikėjimas gerų dalykų sunkią akimirką.

Viltis – tai noras, kad viskas būtų gerai.

Viltis – tai dalelė tavyje, žinanti, kad blogų dalykų nepakeisi, bet tikinti, kad apie juos visi pamirš.

Žmogaus gyvenime įvyko daug nelaimių arba, atvirkščiai, jis džiaugiasi turėdamas tokį gyvenimą. Kai ateina laikas stoti į universitetą. Mes visi tikimės, kad išlaikysim egzaminus, kad gausim tinkamą skaičių taškų, nes mes norime įstoti į tą universitetą. Tai kelias į mūsų ateitį ir ta viltis tavęs nepalieka.

Viltis yra jausmas, suteikiantis tau šviesos, tikėjimo, stiprybės.

Elina

Akimirka – tai labai trumpas momentas, jausmas. Akimirka gali būti saldžiausia emocija, bet tuo pačiu ji gali parnešti skaudžiausius prisiminimus. Per šį laiko tarpą žmogus gali suprasti, kaip jis brangina savo artimuosius, kokia jam svarbi ši akimirka. Tačiau, kad ir koks malonus šis jausmas būtų, akimirka greitai praeina. Bet žmogus prisimena tas emocijas, užpildžiusias jo širdį tuo metu. Jis saugo tuos šildančius akimirksnius, padedančius sunkiais laikais. Akimirka yra kaip blyksnis daromos nuotraukos, kuri išliks mūsų prisiminimuose.

Akimirka – nesvarbu, kad ji yra trumpa, bet ji yra reikšminga.

Daniėlė

Rytas – tai gamtos reiškinys. Naujos dienos pradžia.

Mane rytas erzina. Suskamba garsus žadintuvus išbaidydamas visus svajingus sapnus. Turiu palikti šiltą lovą. Erzina mamos kavos kvapas, broliuko riksmas, „labai sveika“ koše.

Važiuoju į mokyklą...

Vos prašvitus miške pasigirsta rytinis paukštelių čiulbesys. Laukai nušvinta rasos lašais, tarsi deimantais. Pirmiesiems saulės spinduliams pasiekus miestą užverda žmonių gyvenimas. Visi skuba į darbus savais reikalais, visi tokie užimti, veiduose rūpestys...

Suprantu, kad dažnas nepastebi, kaip ryte šiltomis spalvomis nusidažo dangus, neišgirsta ryto giesmės, nepajunta jo grožio.

Rytas... kiekvienam jis kitoks.

Ieva

Sekundė – taip įprastai vadinama laiko matavimo vienetas arba, iš savo patirties pasakyčiau, laiko tarpas, kai gyvenime gali išlošti arba daug ką pralošti.

Kasdienybėje jos gali net nepastebėti ir nejausti tikrosios jos vertės. Sekundės skuba ir tu turi su jomis suspėti. Anksčiau sekundžių nevertindavau jos man atrodė nereikšmingas dienos įvykių raidoje vykstantis procesas. Dabar pakeičiau nuomonę, kai įžengiau į profesionalų sportą – lengvąją atletiką. Manau, kiekvienoje sporto šakoje vertinamos sekundės, bet manajame jos ypač svarbios. Kai stovi prie starto linijos ir žinai, kad tau reikia viena sekunde atbėgti greičiau ir tu nugalėsi, kitaip sakant, tapsi lydere ir tavo visame gyvenime įvyks neapsakomos laimės lūžis, – tu pasirengęs prie jos prisitaikyti ir ją pagauti.

Jei sekundės nevertinsi, ji praeis ir daugiau niekad nesugrįš, niekada nežinai, ką galėjai su ja išlošti, kas galbūt tavo gyvenimą galėjo pakeisti ir jį nudažyti spalvų paletėje neegzistuojama pasakiška spalva.

Upė

RYTAS

Pasirinkau šį žodį, nes jis yra susijęs su gamta ir su malonių laiku sau.

Įsivaizduok, tu gyveni vienas dideliuose namuose, senų, milžiniškų medžių apsuptyje. Tu jautiesi kaip miškų valdovas. Prabundi anksti ryte nuo drėgmės ir šalčio, nes ėmė smarkiai žliaugti lietūs. Tau tenka keltis iš lovos, uždaryti langą ir užsitraukus šiltą megztinį leisti plačiais laiptais žemyn, kad išsivirusi puodelį karštos kavos pajustum jos šilumą. Mėgstamiausioje virtuvės vietoje, ant palangės įsitaisius su gera knyga, stebėti terasoje lietaus šokį.

Įdomiausioje knygos vietoje suspindus saulei supranti, rytas baigėsi, prasideda diena.

Liepa

Sekundė – tai labai trumpas laiko tarpsnis, per kurį gali įvykti tiek daug. Nors sekundė yra tokia trumpa, pralekia taip žaibiškai ir atrodo tokia nereikšminga, per ją gali įvykti labai daug svarbių įvykių tiek vienam žmogui, tiek ir visam pasauliui. Priklausomai nuo aplinkybių, sekundė kartais virsta akimirka, o kartais ištisa amžinybė.

Patyrus nelaimę laikas labai išįsta, o džiaugsme pralekia tiesiog akimirksniu.

Gera gyventi neskaiciuojant laiko. Tada sakoma, kad žmogus yra laimingas.

Sekundė – tai toks trumpas momentas, per kurį gyvenimas gali apsiversti aukštyn kojomis tiesiog neatpažįstamai, kartais ir negrižtamai.

Gerda

Nerimas – emocinė būseną, bloga nuojauta, įtampa, neramumas. Žmogus nerimauja, kai žmogus yra dėl kažko susijaudinęs, labai apie tai galvoja ir nežino, ką daryti, kas atsitiks ir kaip to išvengti. Nerimo galima išvengti, jeigu viską darai protingai, apgalvotai. Ir jeigu kyla nerimas, aš dažniausiai pasikalbu su kitais: tai yra tėvai, draugai, mokytojai. Aš nerimauju, kai yra problemų mokykloje, šeimoje, dėl sveikatos, ateities, nežinomybės, kažko bijau. Tai yra pavojaus laukimas, bloga nuojauta, panika, siaubas, grėsmė, nesugebėjimas atsipalaiduoti, nusiraminti.

Aš nerimo jausmo dažnai nepatiriu, bet esu patyręs ir tai išgyvenęs.

Martynas

Rytas

Pro naktinių užuolaidų plyšelį skverbiasi šviesa. Atitraukiu užuolaidas ir matau, kad išaušo gražus rytas. Kylant saulei, apšerkšniję medžiai atrodo, lyg būtų apdengti sidarbu. Spaudžia ryto šaltukas, po kojomis girgžda sniegas, o iš einančių žmonių nosių ir burnų eina garas, lyg jie rūkytų. Išjęs į lauką mažas šuniukas dreba nuo šalčio ir bando nubristi per gilų sniegą pas savo šeiminką.

Iš virtuvės pakvipo rytine kava ir keptais blynais. Šiandien šeštadienio rytas.

Lukas

Balta spalva – sudaryta iš visų spektro spalvų. Ji simbolizuoja tyrumo, ramybės, tobulumo, nekaltumo, sėkmės, išminties, šventumo jausmą. Dažniausiai pašviesina tamsesnes spalvas. Balti būna baldai, dažai, įvairūs audiniai, drabužiai. Tokius drabužius dėvi per vestuves, krikštynas. Baltais drabužiais vaizduojami angelai ir šventieji. Baltas ir šaltas dažniausiai būna sniegas ar ledas, bet trumpam laikui. Po kelių dienų, o kartais valandų jis tampa tamsus ir nešvarus. Nebelieka baltos.

Balta spalva dažnai žmonėms tai švara, tvarka, ramybė. Juoda dažniausiai simbolizuoja netvarką ir chaosą. Balta spalva – juodos priešingybė.

Augustas

Nerimas – kiekvienam labai gerai pažįstamas jausmas. Tai emocija, kuri yra natūrali, tačiau nelabai maloni. Tai jaudulio, baimės, bet tuo pačiu ir džiaugsmo mišinys. Nerimą dažniausiai jaučiame streso metu, kas tikrai yra nemalonu.

Nerimą patiriame visi, vieni rečiau, kiti dažniau. Jis užklumpa labai įvairiose ir skirtingose situacijose, o kartais kai to net visiškai nesitiki. Pavyzdžiui, kai reikia kalbėti viešose vietose ir panašiai. Dėl šio nemalonaus jausmo žmogui kartais tenka atidėlioti savo planus, o gal net ir juos atšaukti, kadangi baimė viduje nugali. Žmogus jaudinasi dėl **dalykų**, dėl kurių jaudintis nereikėtų ir po to taip nutinka. Mane asmeniškai nerimas apima dažnai ir kartais tikrai visai nereikalingose situacijose. Dėl šios emocijos retkarčiais tenka atsisakyti kai kurių dalykų.

Taigi nerimas tai emocija, kurią patiriame visi, nors to ir nenorime.

Auksė

Viltis – tai jausmas, be kurio žmogus būtų nelaimingas. Be vilties žmogus būtų suirzęs ir piktas. Viltis duoda žmogui prasmę gyventi, tikėti ateitimi. Jeigu gyventum daug metų be vilties, tai tau niekas nerūpėtų, visi žmonės erzintų. Kai gyveni su viltimi, tai gyvenimas atrodo gražesnis, spalvotas. Visi žmonės savaip skirtingi,

bet tikrai ne keisti. Viltis leidžia žmogui judėti toliau, stengtis dėl savo gyvenimo, kad pragyventum jį kuo geriau. Be vilties žmogui būtų labai sunku siekti kažkokių tikslų, nes atrodytų, kad iš to nėra jokios prasmės, vis tiek gyvenimas bus blogas ir neįdomus.

Viltis – tai žmogaus gyvenimo šviesa.

Lynė

Vakaras tai saulės atsisveikinimas.

Vakaras tai mėgavimasis autobuso šiluma pakeliui namo.

Vakaras tai šaltos nakties atėjimas.

Vakaras tai kompiuterinių žaidimų metas.

Vakaras tai vakarienės laukimas.

Vakaras tai žiūrėjimas į spintą planuojant, ką apsirengti kitą dieną.

Vakaras tai griaužimasis dėl kitos dienos.

Vakaras tai tobulas laikas permąstyti kiekvieną mažą savo klaidą.

Vakaras tai namų darbų darymas bandant nepasiduoti.

Vakaras tai spoksojimas į veidrodį bandant išspręsti, ar tu gražiausias, ar šlyksčiausias žmogus pasaulyje.

Vakaras tai man metas parašyti draugams, o jeigu bloga diena – vienam draugui išsikalbėti.

Vakaras tai ašaros.

Agnė